

Geboren met
gevoel in
kwadraat

Geboren met gevoel in kwadraat

Susan Schuitema-Dirksma

Schrijver: Susan Schuitema-Dirksma
Uitgavejaar: 2017
Plaats: Oude Pekela
Coverontwerp/illustraties: Robert Schuitema
ISBN: 9789463427340

© Susan Schuitema-Dirksma

Voorwoord

Mijn naam is Susan Schuitema-Dirksma, ik ben een vrouw van 27 jaar oud, vrouw van mijn man Robert en moeder van mijn zoon Logan.

Ik neem jullie mee in mijn verhaal, mijn zwangerschap, mijn moederrol, de strijd om kilo's kwijt te raken maar ook vooral; mijn strijd tegen de postnatale depressie. De invloeden vanuit mijn jeugd en alles wat ik eraan gedaan heb om uit de put te komen.

Na het schrijven van vele blogs, heb ik besloten deze te bundelen als boek en hier en daar nog hoofdstukken toe te voegen. 'Geboren met gevoel in kwadraat' is een boek met een boodschap voor vele mensen, namelijk: vecht, onderneem actie en volg je dromen! Geef nooit op.

'Geboren met gevoel in kwadraat' draag ik op aan mijn man, die de cover van dit boek en de illustraties ontworpen heeft en die mij heeft bijgestaan in deze periode en natuurlijk mijn zoon Logan, door wie ik dit alles heb mogen leren. Dankjewel! Jullie zijn de mooiste mensen in mijn leven.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	<i>Kompas</i>	6
Hoofdstuk 2	<i>De bevalling</i>	10
Hoofdstuk 3	<i>Een roze donderwolk</i>	14
Hoofdstuk 4	<i>Zwemmen tussen de haaien</i>	17
Hoofdstuk 5	<i>Een dagje in mijn angst</i>	22
Hoofdstuk 6	<i>De teleurstelling van verwachtingen</i>	26
Hoofdstuk 7	<i>Het moment van de waarheid</i>	30
Hoofdstuk 8	<i>Isolatie, tot nooit weer ziens</i>	33
Hoofdstuk 9	<i>Mijn rugzak gaat aan de kapstok</i>	36
Hoofdstuk 10	<i>Lieve Logan, ik houd van jou</i>	42
Hoofdstuk 11	<i>Van negatief, naar positief</i>	46
Hoofdstuk 12	<i>De zoektocht naar de juiste oppas</i>	48
Hoofdstuk 13	<i>Van musje tot leeuwin</i>	50
Hoofdstuk 14	<i>In strijd met mijn kilo's 1 en 2</i>	52
Hoofdstuk 15	<i>Moederschap met een knipoog</i>	56
Hoofdstuk 16	<i>Slapeloze nachten</i>	59
Hoofdstuk 17	<i>Voordat iedereen ontwaakt</i>	64
Hoofdstuk 18	<i>Geboren met gevoel in kwadraat</i>	66
Slotwoord		71

Hoofdstuk 1

Kompas

Mijn hoofd zit vol, mijn gedachten draaien overuren, ik ben in de war. Vanmiddag kreeg ik namelijk een telefoontje uit het ziekenhuis. De vrouw aan de andere kant van de lijn vertelde mij dat de uitslag van mijn uitstrijkje afwijkend was. Af-wij-kend, anders dan anders, dat wil zeggen, niet zo positief. Oké, bedankt voor de boodschap en nu?

‘Doormiddel van een kijkoperatie wordt het onrustige weefsel verwijderd en daarna onderzocht.’ (Gelukkig bleek de uitslag achteraf goed te zijn!)

Er gingen vele vragen door mijn hoofd, en één van de eerste vragen die in mij op kwam was: wat nou als ik onvruchtbaar raak door dit onrustige gedoe in mijn lichaam? Wat als wij nooit kinderen zouden kunnen krijgen?

We besloten te gaan wandelen op een avond, een aantal dagen later. Na een lang en goed gesprek kwamen wij bij ‘ons plekje’ aan het einde van een lange weg. De coördinaten van dit plekje staan op het kompas van mijn man, die ik hem gegeven heb op onze trouwdag. Waarom? Omdat wij hier de mooiste keuze ooit maakten. We hakten knopen door en besloten dat het ‘even rustig aan doen’ voor ons niet op zou gaan. Terwijl wij naar de weilanden keken en een hert met grote sprongen vooruit zagen springen, besloten wij om ook met grote sprongen vooruit te gaan. We besluiten om ‘het’ te gaan proberen. Zwanger raken dus. Want stel dat het in de toekomst wel een keer verkeerd zou zijn? Onze kinderwens is erg groot. Gespannen, maar ook erg enthousiast gooide ik mijn pil weg en begonnen we steeds meer te letten op cyclussen en al die dingen die er bij horen.

Wat hoort daar dan allemaal bij, hoor ik je denken. Nou de eerste maanden was ik er heilig van overtuigd dat ik mijn lichaam kende. Die eisprong zat toch net als bij ieder ander, precies in het midden van de cyclus? Nou niet dus. Na een aantal maanden enthousiasme, raakte mijn geduld op. Ik weet het, ik weet het, niet iedereen raakt zwanger van één blik en een knuffel. Het is doodnormaal allemaal maar ik, met het geduld van een kind van 2, maakte mij alweer zorgen. Mijn man zag mij de ene na de andere test binnenslepen. Het woord ovulatietest stond nog net niet op mijn voorhoofd geschreven. Na 100x lezen van de gebruiksaanwijzing en het plassen op zo'n staafje in de vroege ochtend, kwam ik erachter dat ik dus niet zo 'normaal' ben en dat mijn ovulatie vele dagen later bleek te zijn dan ik dacht. 'DUH! Daarom raak je niet zwanger muts, dat is het! Nou, weten we dat ook weer, volgende maand beter.'

14 maart 2015, 9 maanden later

Ik ben 3 dagen over datum (klinkt leuker dan overtijd) en we besluiten om de volgende ochtend, 14 maart, dé test te gaan doen. Waar ik normaal niet uit bed te krijgen ben, sta ik nu bijna naast bed te springen alsof Sinterklaas beneden cadeautjes heeft neergelegd en ik wil gaan kijken. Om half 6 in de ochtend plas ik voor zoveelste keer over een staafje heen, dit keer van een zwangerschapstest.

Ik zie een licht tweede streepje verschijnen maar ik maak mezelf wijs dat ik mij dit verbeeld. 'Hé schat? Kom eens!' zei ik tegen mijn man. 'Volgens mij zie ik een streepje'. We staan met zijn tweeën onder het licht van de afzuigkap te staren naar de test en voor we het wisten was de streep geen wazig tuurstreepje meer maar een daadwerkelijke knalstreep. Vruchtbaar was ik dus in ieder geval wel! Jeeeeeej!

Direct voelde ik mij zo zwanger als maar kon en maakte ik mij zorgen om de kleinste dingetjes. Wat nou als het mis zou gaan? En wat mag ik nu eigenlijk niet meer eten en drinken?